

[Kr. Johansen.]

ger det antagelig ogsaa sammen med de Bestræbelser, der er fremme for, at Landbruget i højere Grad skal blive selvforsynende med Hensyn til Foderemner. Her har denne Lovgivning en betydelig Værdi, og jo mere den fremmes, des mere fremmes ogsaa Løsningen af dette rent nationaløkonomisk set vigtige Spørgsmaal.

Der er, som sagt, al mulig Grund til den stærke Efterspørgsel, og der er al mulig Grund til fortsat at stille de nødvendige Midler til Raadighed. Det forekommer mig ogsaa, at den foreslaaede Ordning, hvorefter Pengeinstitutterne kan træde til, er heldig. Jeg anbefaler derfor, at man tiltræder Lovforslaget og fortsætter med Arbejdet.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jens Høyer) gentog adskillige af de Betæneligheder, vi har hørt før. Jeg ser, at der i det andet høje Ting er sagt noget om, at det vilde være betænkeligt at fortsætte paa denne Maade; endog Folk, der selv havde faaet Laan, ansaa det for uforvarligt at blive ved paa samme Maade som hidtil. Det er meget muligt, at en eller anden, der selv har faaet Hjælp og ikke mere trænger til Laan, mener, at man nu godt kan holde op, og at der ingen Grund er til at fortsætte, men noget Bevis for, at det er rigtigt, kan det dog paa ingen Maade være.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde have været for flot med Tilskuddene, vil der antagelig kunne forhandles om; noget væsentligt Afslag kan der dog vist ikke, saaledes som Forholdene i Øjeblikket ligger, være Tale om. Jeg tror, at netop Arbejder af denne Art skal der Stimulans til for at faa sat i Gang. Det er muligt, at de mange Arbejder, der i Øjeblikket er udført, virker som en Stimulans — i mange Tilfælde ved jeg, de har gjort det —, men i saa vanskelige Tider som disse kan man ikke, naar man een Gang har paabegyndt en saadan Lovgivning, uden videre ophøre med at give Tilskud til lignende Arbejder i Fremtiden; det maa være andre Forhold, en Bedring i de økonomiske Forhold og i Arbejdssituationen, som her i særlig Grad maa være afgørende.

Saa bebrejder man Ministeren og Udvalgene, først og fremmest dog Arbejderne og Dræningsmestrene, at de har benyttet denne Lov til at hæve Arbejdsbetalingen,

endog langt ud over det rimelige; der blev i den Forbindelse brugt Udtrykket „Inflation“. Naar de Lønninger, som opnaas ved disse Arbejder, betegnes som en urimelig Betaling, naar de anses for noget i Retning af det fantastiske, gad jeg vidst, hvor langt man skal ned, inden man finder Lønningerne rimelige; jeg tvivler om, at man nogen Sinde kommer saa langt ned. Umiddelbart før denne Lovgivning begyndte i Foraaret 1933, var vi i Landbruget saa langt nede med Arbejds lønningerne, som vi ikke havde været i mange Aar. Det havde sin meget naturlige Forklaring, det skyldtes Arbejdsløsheden og de vanskelige økonomiske Forhold, men netop naar man er i en Bølgedal og der saa pludselig i Løbet af faa Aar anvendes mange Millioner til bestemte Arbejder, er det naturligt, at det virker i Retning af Hævning af Lønnen. Det sker uden Hensyn til, hvilke Bestemmelser der staar i Loven, og at det skulde være nogen egentlig Ulykke, faar man i hvert Tilfælde ikke mig til at skrive under paa, jeg betragter det tværtimod som det modsatte. Den Mentalitet, hvorefter det er noget af det mest afskrækkende; at en fattig Mand tjener en ordentlig Dagløn, er det lidt vanskeligt for mig at anse for tiltalende. Jeg tror ikke, man gavner noget Erhverv her i Landet, heller ikke Landbrugserhvervet, ved at indrette sin Landbopolitik og Arbejdspolitik saaledes, at Lønnen holdes nede paa det lavest mulige, lige saa lidt som det kan betegnes som en Ulykke, at Lovgivningen bevirker en Hævning af de laveste Arbejds lønninger.

De Beklagelser og Bebrejdelser, der nu lyder, har ikke noget særlig berettiget Grundlag, jeg betragter tværtimod Lovens Virkninger som et Gode, jeg anser det for heldigt, at Arbejdsmændene i Landkommunerne i hvert Fald en Tid af Aaret faar en ordentlig Betaling for det Arbejde, de udfører, og jeg vil længst muligt have Lov til at haabe, at største Parten af dette Tings Medlemmer ser det paa samme Maade.

Efter de Indvendinger, der er fremkommet, er der vel ikke større Sandsynlighed for, at det vil lykkes at faa en ny Bevilling, men jeg vil dog længst muligt haabe, at det maa lykkes, og jeg vil derfor gerne anbefale Lovforslaget til den velvilligst mulige Behandling fra alle Sider,